

מ"ת 27118/10/15 - מדינת ישראל נגד שחר ועקנין, אברהם ישעיהו מעברי, מתן ששון, ג'ורדן פרץ, משה לקר

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 27118-10-15 מדינת ישראל נ' ועקנין(עציר) ואח' מ"ת 10 נובמבר 2015

34842-10-15 מדינת ישראל נ' ששון(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. שחר ועקנין (עציר) 2. אברהם ישעיהו מעברי (עציר) 3. מתן ששון (עציר) 4. ג'ורדן פרץ (עציר) 5. משה לקר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד דניאל זוהר

ב"כ המשיבים 1, 3-5 עו"ד מיכאל עירוני ועו"ד נופר מעיין עמון

ב"כ המשיב 2 עו"ד שילה דורפמן

המשיבים מובאים בידי שב"ס

קרובי משפחתם של המשיבים

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים.

רקע

1. שני ההליכים שבכותרת עוסקים באותו כתב אישום, במסגרתו עומדים המשיבים לדין. הטענה המרכזית שבכתב האישום היא כי המשיבים קשרו יחד קשר לפשע שעניינו בסם מסוג קנבוס במשקל 4.82 ק"ג (להלן "הסם"). המשיב 2 העביר למשיבים 1, 3 ו-4 את הסם, והמשיב 5 תיווך ביניהם.

כפי הנטען, בימים 17.9.05 - 20.9.05, בשיחות טלפון, תיאם המשיב 5 את העברת הסם בין המשיבים האחרים. ביום עמוד 1

20.9.15 בסמוך לשעה 23:00, ועת היו המשיבים 1,3 ו-4 בדרכם מירושלים לכיוון המרכז, לפגוש את הנאשם 2, פגש המשיב 5 סמוך למחנה "עופר" במשיב 3 ותדרך אותו לקראת המפגש. בהמשך התקשר למשיבים 2 ו-3 כדי לתאם את מקום ורגע המפגש. בשעה 23:45 הגיעו המשיבים 1,3 ו-4 לביתו של המשיב 2 ברחוב גני גד 3 בבני ברק, כשהמשיב 1 נוהג ברכב "יונדאי לנטרה" בצבע לבן השייך למשיב 4 (להלן "היונדאי"), המשיב 3 נוהג ברכב "הונדה" לבן והמשיב 4 יושב לצדו (להלן "ההונדה"). השלושה פגשו במשיב 2 שהעביר את הסם בתוך קרטון למשיבים 1,3, ו-4 שהניחו אותו בתא המטען של היונדאי והחלו לחזור לירושלים, כשהיונדאי וההונדה נוסעות בצמוד זו לזו. כשהגיעו סמוך לבית החולים "שערי צדק" חסמו בלשים את נתיב נסיעתם ויצאו כשהם חבושים כובעי משטרה לבצע מעצר. המשיבים 3 ו-4 נעצרו לאחר מאבק בשוטרים. המשיב 1 החל בנסיעה ברכב היונדאי וכמעט ודרס בלשים שעמדו לפניו. אז החל לנהוג בפראות ובמהירות גבוהה ברכב כשהוא עולה על אי תנועה, נוסע בניגוד לכיוון התנועה, חוצה רמזורים אדומים וכמעט ומתנגש ברכבים אחרים. לאחר שפנה לרחוב סמוך, יצא מהרכב וברח. בלשים צעקו לו לעצור אך הוא טיפס מעל חומה והתחבא באזור צמחייה סבוך. לאחר מספר דקות אותר בידי שני בלשים. המשיב 1 ניסה להימלט עד שהופל ארצה ואז, כשהוא שכוב על גבו, התנגד למעצרו תוך שהוא בועט באחד הבלשים.

2. בגין מעשים אלה, מיוחסת לכל הנאשמים עבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן "חוק העונשין"); למשיבים 1-4 מיוחסת גם עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן "פקודת הסמים"); למשיב 1 מיוחסות עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, נהיגה בפזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, ומעבר ברמזור אדום לפי סעיף 68(א) לפקודת התעבורה ותקנה 22א לתקנות התעבורה; למשיבים 3 ו-4 מיוחסת עבירה של הכשלת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין; ולמשיב 5 מיוחסת עבירה של תיווך בעסקת סמים אחרת לפי סעיף 14 לפקודת הסמים.

ראיות לכאורה

3. ההגנה חולקת על קיומן של ראיות לכאורה. טענתה המרכזית היא כי הראיות שבתיק, שהן נסיבתיות, לא מביאות למסקנה מרשיעה בהכרח. הוצגו טענות נוספות, שפרטיותן יובאו בהמשך.

4. אפתח במשיב 1. חלק מטענות ההגנה עסקו בקשר בינו לבין הסם. היות שהסם נתפס ברכב היונדאי, עסקה ההגנה גם בקשר שבין המשיב 1 לרכב זה.

אני סבור כי קיימות ראיות לכאורה, לקשר בין המשיב 1 ליונדאי, ולסם.

5. אשר לזיהויו של המשיב 1 כנהג היונדאי, השוטר דניס סדובניקוב במזכר מיום 21.9.15 ציין כי נסע מאחורי היונדאי, ובסיבוב מוצא עקף אותה "וכאשר היינו מקבילים הסתכלתי לעבר נהג הרכב והבחנתי בבחור צעיר עם זיפים". השוטר מציין כי דובר במרחק קרוב של כשני מטרים, כי הבחין בנהג בבירור וכי הכביש היה מואר. לעניין זה ראו גם הודעתו של השוטר מיום 30.9.15. השוטר ממשיך ומתאר כי לאחר בריחת היונדאי מהשוטרים, "הבחנתי באותו בחור שראיתי אותו מקודם פורק מהרכב ומתחיל בריצה לכיוון הבתים הסמוכים" לבוש חולצה כחולה וג'ינס. השוטר עמד עמו בקשר עין, עד שנכנס "לאזור השיחים". בהמשך, לאחר שהמשיב 1 נתפס זיהה אותו השוטר, כמי שראה קודם לכן נוהג ברכב.

6. הסם נמצא, כאמור, בתא המטען של רכב היונדאי. משהמשיב זוהה נוהג ברכב ונמלט ממנו, הדבר קושר בינו לבין החזקת הסם (ראו למשל בש"פ 679/05 אבו סולב נ' מדינת ישראל (25.1.05), פורסם בנבו)).
7. לכך מצטרפות נסיבות הימלטות של המשיב 1 מן היונדאי, הסתרתו עד לאיתורו והמאבק בשוטרים טרם הכרעתו. בהמשך לתיאורו של השוטר סדובניקוב על הימלטות המשיב מן היונדאי מתאר השוטר פרנקו כי ראה בחור רץ במהירות "על רחוב שמואל בייט לכיוון שדרות מנחם בגין נגד כיוון התנועה", חוצה את הכביש לצד השני ובהמשך נתפס בשטח המצוי בקרבת מקום למיקום בו ננטשה היונדאי בידי הנהג, שטח שתואר כ"יער חשוך מאוד והצמחיה עבותה" (דו"ח פעולה מיום 21.9.15). השוטר גל אסטבן רשם בדו"ח פעולה מאותו יום כי ראה את רכב היונדאי עולה על אי תנועה, נוסע בניגוד לתנועה, כמעט ומתנגש ברכב אחר ואז עוצר ובחור לבוש חולצה כהה קצרה וג'ינס יוצא ומתחיל לרוץ כשהשוטר אחריו, עד לנקודה בה אבד קשר העין אך בהמשך באותה נקודה שמע אסטבן רעשים מכיוון השיחים, ובסריקות באותם שיחים נתפס המשיב 1 אותו זיהה כמי שקודם לכן נמלט מהיונדאי.
- אף השוטר מלכא בדו"ח פעולה מאותו מועד מתאר את תפיסת המשיב 1, עת ביצע סריקות בשיחים שאז "שמעתי רעש מהשיחים והבחנתי בבחור ששוכב בתוך שיח" ולבוש חולצה כחולה כהה - בהתאמה לתיאוריהם של סדובניקוב ואסטבן אודות לבושו של הבחור שנמלט מרכב היונדאי. מלכא הוסיף ותיאר כיצד ניסה המשיב להימלט ובהמשך השתולל ושלח אגרופים לכל עבר. תיאור דומה של בעיטות לכיוון פני השוטר ופלג גופו העליון מצוי בדו"ח הפעולה הנזכר לעיל של השוטר פרנקו ובהודעתו מיום 24.9.15 ש' 26-33).
8. להתנהלות זו, בדגש על השאלה מדוע מצא המשיב 1 לברוח ולהסתתר במיקום האמור באישון לילה, ובהמשך להיאבק בשוטרים (שכולם כותבים כי צעקו לו מספר פעמים כי הם שוטרים), לא הוצג הסבר הולם. המשיב שמר, בחקירות מהימים 21.9.15 ו-24.9.15, על זכות השתיקה. בחקירה מיום 30.9.15 ולאחר שנועץ בעורך דינו הצהיר כי אינו משתף פעולה משום שהוכה בידי השוטרים, וכי אין לו קשר לסמים או לנהיגה ברכב היונדאי. מאותה נקודה והלאה סירב לענות לשאלות, במהלך אותה חקירה ובחקירות המשך בימים 4.10.15, 8.10.15, ו-11.10.15.
- המדובר בהתנהלות מפלילה, המצביעה על תחושת אשם. היא מחזקת את זיהויו של המשיב כנהג היונדאי ואת הקשר בינו לבין הסם שנתפס באותו רכב.
9. אשר לעבירות הנוגעות לאופן הימלטותו של המשיב 1 כשהוא נוהג ברכב היונדאי, אלה נשענות על תיאורי השוטרים של אופן הנהיגה כמתואר בכתב האישום, והסיכון שנשקף להם (דו"ח פעולה של אריק בזק מיום 21.9.15; דו"ח פעולה של גל אסטבן מיום 21.9.15; דו"ח פעולה של דני בליך מיום 21.9.15; הודעתו של דוד פרנקו מיום 24.9.15).
10. קיימות אפוא ראיות לכאורה להחזקת הסם בידי המשיב 1, לעבירות הקשורות בהימלטותו המסוכנת ברכב היונדאי וכן לעבירות תקיפת השוטרים.
11. מכאן לראיות אשר קושרות את יתר המשיבים לסם, וכן נוגעות לקשירת הקשר בין כל המשיבים. אין ראיות ישירות המתעדות העברת סם מהמשיב 2 למשיבים 1,3 ו-4, וחומר הראיות מבוסס על תצרף של ראיות:

שיחות שתוכנן נקלט

12. המדובר בעיקר בשיחות שביצע המשיב 5, שנקלטו במסגרת האזנה. קבוצה ראשונה של שיחות נוגעת למועד מוקדם ליום האירוע. בשיחה מיום 17.9.15 שעה 12:49 בין המשיב 5 לבין גבר הנמצא במעצר, אמר לו האחרון כי "אולי ג'ינג'י יגיד לך להיפגש איתו. יכול להיות יהיה איזה משהו טוב" (כפי שיבואר בהמשך, המשיב 2 סירב לענות בחקירותיו לשאלה האם כינויו "ג'ינג'י" או "שי"). המשיב 5 השיב שהוא מחכה. באותו יום בשעה 13:44 שוחח המשיב 5 עם המשיב 2 על האפשרות שהשניים יפגשו ובין היתר שאל "אם יש עניין לעבור לשי" ונענה בחיוב. באותו יום ביצע המשיב 5 מספר שיחות למשיב 3, בשעות 21:57, 22:45, 23:06, 23:39, כאשר מן התוכן עולה קרבה בין השניים וכי הם נפגשו. המשיב 5 חזר ושוחח עם המשיב 2 באותו לילה, בשעות 23:57, 00:35 ו-00:40 כשמן התוכן עולה שהשניים תאמו ונפגשו באותו הלילה. בבוקר (שעה 12:19) סיפר משיב 5 למשיב 3 כי לן באזור המרכז (בו כזכור מתגורר המשיב 2). בשיחות המשך תאם פגישה עם המשיב 3 (שיחות מהשעות 14:42, 14:46, 15:05). הקשר הטלפוני ביניהם המשיך עד ליום האירוע.

1. קבוצה שניה של שיחות נוגעת להתרחשות בצהרי יום האירוע מושא האישום, הוא יום 20.9.15. בשעות 12:27 ו-12:39 שוחחו המשיבים 5 ו-2 על פגישה ביניהם, כאשר מהתוכן עולה שמשיב 5 מגיע לאסוף את משיב 2. בשעה 16:26 שוחח המשיב 5 עם המשיב 2 ואמר לו שהוא נמצא בחולון "אני יורד אליך אחי", המשיב 2 מסר "אני פה אצלי" והמשיב 5 ענה "אני יעבור אליך". ראו גם שיחות מהשעות 17:10, 17:20, 17:38 וכן הדיון בהמשך ההחלטה בדו"ח עיקוב מיום 20.9.15 לפיו העוקבים חזו באותו עיתוי בפגישה בין אדם הדומה למשיב 3, לבין אדם שזוהה כבעל תעודת הזהות של המשיב 2 (הגם שכותב הדו"ח נקב בשם אחר, נושא שיידון בהמשך). בהקשר זה אציין עוד, כי בדיקת מכשיר הטלפון הנייד של המשיב 3 העלתה כי ביום 20.9.15 בשעה 16:30 חיפש בישומון "ווייז" את הכתובת "בני ברק" (עיר מגוריו של המשיב 2).

13. קבוצה שלישית של שיחות - היא הקבוצה המרכזית - עוסקת בהתרחשות מושא האישום, בשעת לילה של יום 20.9.15. השיחות מציגות מחד את המשיב 2, ומאידך את המשיב 3 (אליו מצטרף המשיב 1), כאשר בין השניים מתווך המשיב 5. במסגרת זו תועד המשיב 5 משוחח עם המשיב 2 בתדירות גבוהה (שיחות מהשעות 22:08, 22:16, 22:20, 22:41). בשיחות, השניים מתייחסים לאדם שלישי שהמשיב 5 בודק עמו דבר מה (22:16). בשיחה נוספת מהשעה 22:41 מוזכר שאותו אדם כבר שוחח עם המשיב 2.

לעניין זה רלבנטית התרחשות מקבילה, במסגרתה המשיב 3 מתקשר בשעה 22:26 למשיב 1 מטלפון של מאבטח במלון "רימונים" בשם דניאל תנעמי (שמחקירתו עולה כי אינו קשור לפרשה והמשיב 3 ביקש ממנו להשתמש בטלפון שלו). המשיב 3 מורה למשיב 1 להתקשר "לטלפון שהבאתי לך תגיד לו שאתה בא אתה יוצא חמש דקות". בהמשך נראה, כי מספר הטלפון שהמשיב 3 "הביא" למשיב 1 שייך לכרטיס סים שהמשיב 2 הכניס למכשירו בערב האירוע מושא האישום. בהמשך (22:30) מבוצעת שיחה נוספת מאותו טלפון של המאבטח, אל המשיב 2. בראשיתה נשמעים המשיבים 1 ו-3 שחברו זה לזה מדברים ברקע, וכאשר המשיב 2 עונה משוחח עמו המשיב 1 ומוסר לו "אני יוצא אליך עכשיו בסדר?", בעוד שהמשיב 2 חוקרו כמה זמן ייקח לו להגיע. יצוין כי המשיבים 1 ו-3 נצפו גם במצלמות המלון בעת ביצוע השיחות, ובהמשך נראו השניים עוזבים ברכב מסוג הונדה.

14. לאחר מספר דקות תועד קשר טלפוני בין המשיב 5 למשיב 3, כאשר השניים מתאמים פגישה חטופה באזור מחנה עופר "אני יראה אותך דקה אתה תבין אותי" (22:42, 22:51, 22:54). כפי שנראה בהמשך, המיקום והעיתוי מתיישבים עם מהלך של נסיעת המשיבים 1, 3 ו-4 מירושלים לכיוון המרכז.

15. בנוסף, בשעה 23:08 התקשר המשיב 2 למספר הטלפון של המאבטח (ממנו שוחחו עמו קודם לכן המשיבים 1 עמוד 4

ו-3). הוא נענה בידי המאבטח שאינו יודע במי מדובר. התנהלות זו מראה כי המשיב 2 אינו מחזיק, מראש, במספר הטלפון של המשיבים 1 ו-3 ומחזקת את הרושם בדבר העדר היכרות של ממש ביניהם דבר שהצריך את ה"תיווך" בידי המשיב 5.

זמן קצר לאחר מכן (23:10), חוזר המשיב 5 לשוחח עם המשיב 2 ומוסר לו ש"הכל בסדר" ו"עוד מעט כנראה ידברו איתך" בעוד שהמשיב 2 מאיץ בו "אבל הבן אדם כבר הולך לישון". בשיחה נוספת (23:38) אומר המשיב 5 למשיב 2 "הוא כמה דקות יעשה לך טלפון הוא... צריך להיות אצלך שם כל רגע" בעוד שהמשיב 2 מתלונן ש"הוא לא מתקשר". משיב 5 מתקשר למשיב 3 (23:49) ומוסר לו "חבר שלי שם רוצה שתתקשר אליו" והמשיב 3 מגיב בחיוב.

16. הרושם המתקבל משיחות אלה מציג, ראשית, היכרות וקרבה בין המשיב 5 לבין המשיב 2, ובין המשיב 5 לבין המשיב 3, בעוד שברי כי ההיכרות בין המשיב 2 למשיבים 3 או 1 אינה נושאת אופי דומה. מכך, ומן התוכן שנסקר לעיל, ברי כי המשיב 5 "מתווך" ביניהם לקראת פגישה בשעת לילה מאוחרת, ואף פוגש בחטף במשיב 3 בדרכו לפגישה. בנוסף, מדברי המשיב 2 למשיב 5 כמו גם מניסיונו להשיג את המשיבים 3 ו-1 בחיגו לטלפון של המאבטח עולה כי הוא חסר סבלנות ומעוניין שהמשיבים הנמצאים בדרכם אליו יגיעו אליו במהירות שכן הוא עומד ללכת לישון. הדבר מראה גם, כי הוא אינו צופה פגישה ממושכת.

לבסוף, העובדה שהמשיבים 1 ו-3 מוצאים לעשות שימוש בטלפון של המאבטח דווקא כאשר הם מתקשרים למשיב 2, ואילו האחרון משתמש בכרטיס "סים" חדש שהכניס למכשירו בערב האירוע, נראית כמאמצים של המשיבים הללו להסתיר את הקשר ביניהם.

17. להשלמת התמונה ובשולי הדברים אציין, כי במסגרת השיחות של המשיב 5 שנקלטו בהאזנה מצויות גם שיחות מיום 21.9.15, בו כבר שהו המשיבים 1, 3 ו-4 במעצר אך משיב 5 טרם נעצר. בשיחות אלה, המשיב 5 משוחח עם אחיו של המשיב 3 אודות הייצוג המשפטי למשיב 3 ובין היתר מספר לאח כי "סגר" מחיר עבור הייצוג לפי תשלום לכל דיון (שיחות מיום 21.9.15 שעות 12:09, 12:27). הדבר מעורר שאלה, מדוע יטפל המשיב 5 בייצוגו של המשיב 3.

איכונים, דוחות עיקוב ומחקרי תקשורת

18. אלה משתלבים בשיחות שתוכן נקלט ואשר נסקרו לעיל, ומרחיבים את תמונת הראיות אודות מעשי המשיבים בעיתוי הרלבנטי ואודות התמונה המתגבשת של פעולה משותפת.

19. מישור ראשון של נתונים עוסק בקשר טלפוני תכוף בין המשיבים השונים ביום האירוע, בדגש על הלילה. בשעות 18:14 עד 19:15 של אותו יום, שוחחו המשיבים 1 ו-3 תשע שיחות. המשיב 1 עמד אף בקשר עם המשיב 4 לאורך הערב והשניים שוחחו בשעות 21:19, 22:48, 22:51, 22:58, 23:04 וכן בוצעו ניסיונות חיוג רבים של המשיב 4 למשיב 1. גם בין המשיב 3 למשיב 4 בוצעו ניסיונות חיוג בשעות 22:22-22:41, טרם היציאה מירושלים. מחקרי תקשורת של הטלפון של המשיב 2 העלו כי בליל האירוע שהה באזור ביתו בבני ברק, וכי בשעה 21:27 ביום האירוע הוציא ממכשירו את כרטיס הסיים והחליפו בסיים אחר, שהיה פעיל ארבעה ימים בלבד ונמצא בקשר רק עם שבעה מספרי טלפון. המספר החדש הוא זה שאליו התקשר המשיב 1 בהוראת המשיב 3 מן הטלפון של המאבטח, מה שמעלה את השאלה כיצד השניים ידעו מספר זה. הנתונים שנסקרו כאן מופיעים בחומר הגולמי שבתיק בדגש על פלטי השיחות, ובמזכריו של דוד לוי מהימים 6.10.15 ו-11.10.15.

20. מישור שני מצוי באיכונים של הטלפונים הסלולריים של המשיבים. אלה של המשיב 2 ממקמים אותו כאמור בליל האירוע בבני ברק. אלה של המשיבים 1, 3 ו-4 מציגים נסיעה מירושלים לכיוון, במסלול המתיישב עם פגישתו של המשיב 3 במשיב 5 סמוך לכלא עופר, ולאחר השעה בה לפי השיחות אמור היה המפגש עם המשיב 2 להיערך, חזרה של המשיבים 1, 3 ו-4 לירושלים:

איכוני המשיב 1 מצביעים כי לאחר ההתרחשות שנסקרה לעיל במלון "רימונים" הוא נסע מתוככי ירושלים במסלול לכיוון גבעת זאב (בה הוא מאוכן עד 23:04). בשעה 23:51 אוכן באתר "קני-ברק" ובשעה 00:26 אוכן בדרך חזרה לכיוון ירושלים, במחלף שפירים.

בדומה, גם המשיב 4 אוכן בשעה 23:04 באזור גבעת זאב. משלא ביצע שיחות נוספות אין בפלט בעניינו איכונים נוספים רלבנטיים לשעות האמורות.

21. איכוני המשיב 3 מצביעים, ראשית, על נוכחות באזור חולון בשעות הצהריים של יום האירוע עד לשעה 16:26. הדבר הולם את השיחות ודו"ח העיקוב שנדונו לעיל, בהן תועד המשיב 5 אומר למשיב 2 שהוא בחולון "אני יורד אליך אחי" ונצפה אדם הדומה למשיב 3 פוגש במשיב 2.

אשר לשעות הלילה, כזכור בשעה 22:30 התקשרו המשיבים 1 ו-3 למשיב 2 והמשיב 1 אמר לבן שיחו שהוא "יוצא אליו". איכוני המשיב 3 מראים תנועה בשעות אלה אל מחוץ לירושלים כשבשעות 22:50 - 23:07 הוא מאוכן באזור גבעת זאב, במקביל לאיכונים של המשיבים 4 ו-1 ובסמוך לכלא עופר לידו ביקש לפגוש במשיב 5 לפגישה חטופה. בהמשך מצביע המסלול על נסיעה בכביש 443 לכיוון המרכז, כשסביב השעות 23:44-23:49 הוא נמצא באזור מחלף גהה. בשעה 00:20 הוא מאוכן במחלף לה גרדיה.

22. בנקודה זו מצטרף לחומר הראיות דו"ח עיקוב מיום 21.9.15, אשר מתאר החל מהשעה 00:36 נסיעה משותפת של רכבי ההונדה והיונדאי בכביש מספר 1 (מכיוון כביש 40) לכיוון ירושלים. הרכבים נוסעים יחד, מחליפים יחד נתיבים מספר פעמים, נכנסים לירושלים ונוסעים בה זה אחר זה עד לאזור שערי צדק בו פשטו בלשים על הרכבים. אין מחלוקת כי ברכב ההונדה נתפסו המשיבים 3 שנהג ברכב, והמשיב 4 שישב לצדו (למשל דו"ח פעולה של אריק בזק מיום 21.9.15). לעיל עמדתי על הראיות הקושרות בין המשיב 1 לבין נהיגה ברכב היונדאי. יצוין כי גם בדו"ח הפעולה של השוטר גל אסטבן מיום 21.9.15 תוארה הנסיעה הצמודה, אותה ראה ממיקום הסמוך לכניסה לירושלים ועד לאזור בית החולים שערי צדק.

23. מחקרי התקשורת, האיכונים ודוחות העיקוב משתלבים בשיחות שנסקרו בפרק הקודם, ומראים תמונה של נסיעה משותפת של המשיבים 1, 3 ו-4 מירושלים לבני ברק, לפגישה קצרה עם המשיב 2, תוך שהמשיב 5 מתאם בין "הצדדים" ואף נפגש עם המשיב 3 בדרכו (עם האחרים) לפגישה האמורה. בהמשך חוזרים המשיבים 1, 3 ו-4 יחד לירושלים, עד לביצוע המעצר, ממנו מנסה המשיב 1 להימלט ברכב היונדאי עד שנתפס, וברכב נתפס הסם.

ראיות הנוגעות לסם ולרכב בו נתפס

24. הסם נמצא, כאמור, בתא המטען של רכב היונדאי, בו נהג המשיב 1. הסם נתפס בתוך שקיות "ואקום" המצויות בארגז קרטון. טביעות אצבע של המשיבים 2 ו-4 אותרו על גבי חלקו החיצוני של אותו קרטון.

25. חשיבותן של טביעות האצבע של המשיבים 2 ו-4 על קרטון הסם אינה כראיה העומדת בפני עצמה. שהרי, מדובר בחפץ נייד שאפשר שרבים ייגעו בו. חשיבותן היא בהשתלבותן במכלול הראיות. המשיב 2 לא מסר הסבר קונקרטי לממצא, אך ציין ש"יכול להיות שהחזקתי את הקרטון הזה בעבר" וכי מדובר בחפץ העובר מיד ליד (ש' 37 להודעתו מיום 8.10.15). המשיב 4 נחקר, הכחיש כי בא במגע עם הקרטון בשלב כלשהו שלפני מעצרו וטען כי אפשר שנגע בקרטון במהלך חקירותיו. הסבר זה ניתן בשלב מאוחר (שכן תוצאות בדיקת מז"פ התקבלו לאחר הגשת כתב האישום ובוצעה השלמת חקירה), ודינו להתברר בהליך העיקרי, ובמסגרת זו גם יבדקו סימני השאלה שהעלה ב"כ הנאשם 4 בדיון היום אודות עיתוי נטילת המעקפים. המאשימה הציגה כי בסרטון החקירה הרלבנטית לא נראה כל מגע עם הקרטון. התלבטתי האם להוסיף ולדחות את הדיון לצורך צפייה בסרטון, אך היות והליך זה, לרבות ההחלטה בשאלת הראיות נדחה זמן רב, והיות שההגנה עצמה מקבלת את טיעון המאשימה בנושא, הרי שלצורך החלטה זו אני קובע שלא הוצג הסבר הולם לטביעת האצבע.

26. לשלב זה של ראיות לכאורה, הרי שהסבירות כי טביעות האצבע של המשיבים 2 ו-4 ימצאו דרך מקרה על קרטון שברכב השייך למשיב 4 (על כך בהמשך), נהוג בידי המשיב 1, ואשר שב לירושלים ממפגש בין המשיבים 1, 3 ו-4 לבין המשיב 2 בצמידות לרכב בו נסעו המשיבים 3 ו-4, נראית רחוקה. לעת הזו אין בנמצא הסבר תמים לטביעות האצבע, ומכאן שמדובר בראיה מפלילה בעצמה ניכרת הקושרת בין המשיבים 2 ו-4 לבין הסם ויוצקת תוכן למפגש האמור.

27. המשיב 4 הוא אף הבעלים-בפועל של רכב היונדאי, בו נתפס הסם. לפי דו"ח ממערכת "שירת הסירנה" המצוי בתיק, הבעלים הרשום של הרכב הינו מר ארז זנתי שהוא גיסו של המשיב. זנתי אישר כי העביר את הרכב למשיב 4 וטרם ביצע העברת בעלות פורמלית (מזכר מיום 29.9.15 והודעתו מיום 21.9.15 ש' 13). גם רעייתו גב' מעיין זנתי, רעייתו של המשיב 4 גב' דנה זנתי, ואביה יוסף זנתי, אישרו בהודעותיהם כי ארז נתן את הרכב למשיב 4 ולרעייתו, והוא מצוי בשימוש של המשיב 4 בלבד.

נתון זה רלבנטי בשני היבטים: ראשית, משום שהוא קושר את המשיב 4 לרכב ובו הסם ולנהגו המשיב 1 ומשתלב במכלול הראיות לעניין הפעולה המשותפת. ושנית, משום שבאופן בו התייחס המשיב 4 לטענות בדבר החזקתו ברכב ומסירתו למשיב 1 בליל האירוע יש מידה לא מועטה של ניסיון שקרי להרחיק עצמו מהרכב, ומכאן משמעות מפלילה.

תחילה, בתשאול שנערך למשיב 4, הוטח בו שהרכב שלו והוא נמנע מלהכחיש וטען "שכרגע (ל)א ברור עם הרכב שלו מאחר ועדיין לא שילם את הכסף", הוסיף ואישר שקיבל דו"ח תנועה שבוע לפני כן כשנהג ברכב היונדאי, וטען שהחנה את הרכב ליד ביתו ואינו זוכר מתי עשה כן (מזכרו של דוד לוי מיום 21.9.15). המשפט האחרון עומד בניגוד לנסיעתו בצמוד לאותו רכב באירוע מושא האישום ומציג ניסיון הרחקה שקרי מצדו של המשיב 4. כשהוכנס לחדר החקירות גיסו ארז זנתי שטען שהרכב שייך לו (לארז), נמנע המשיב 4 מלאשר או להכחיש את הדברים. בחקירתו מיום 21.9.15 שעה 10:56 סירב להשיב לטענה לפיה ארז מכר לו את הרכב כחודש לפני האירוע, ובחקירה מיום 24.9.15 אישר תחילה כי הרכב שלו והוא מאפשר לחבריו להשתמש בו "מי שמבקש" (ש' 74) אך מיד חזר בו בצורה שקשה להשתכנע באמינותה וטען שהתכוון לרכב אחר (ש' 80). גם בהמשך נמנע מלאשר או להכחיש כי הוא עושה שימוש ברכב היונדאי וטען "מה זה לא יודע, לא יודע" (ש' 123). בהודעה מיום 29.9.15 אישר "שהרכב בחזקתי ונסעתי איתו לאילת" (ש' 73) אך נמנע מלענות לשאלות אודות התמורה לרכב, הבעלות בו או האם מסר אותו לשימוש של המשיב 1 באירוע. נסיונותיו להסתיר זאת מוסיפים ומקנים משמעות מפלילה לכך שהמשיב 1 נמצא נוהג ברכבו של המשיב 4, ובו קרטון הסם ועליו טביעת האצבע של המשיב 4.

הימנעות המשיבים ממסירת הסברים

28. הימנעות זו פועלת, במקרה דנן, לחובת המשיבים בעצמה ניכרת. לו היה בנמצא הסבר תמים לאלמנטים כגון הנסיעה הלילית המשותפת של המשיבים 1, 3 ו-4 מירושלים לפגישה קצרה במרכז עם המשיב 2, שיחות הטלפון לרבות ה"תיווך" של המשיב 5, או השימוש במכשיר הטלפון של המאבטח, ניתן היה לצפות כי המשיבים יציגו אותו בחקירותיהם. הם לא עשו כן.

29. על התנהלות המשיב 1 בחקירותיו עמדתי לעיל. המשיב 2 התנהל בצורה דומה. למעט בסוגיות ספציפיות שעיקרן בהכחשה, התחמק ממתן תשובות לשאלות אותן נשאל. זאת, תוך שהוא עונה לשאלה בשאלה, טוען שהשאלות אינן רלבנטיות או מצהיר שאינו מתכוון להתייחס לשאלות הנוגעות לדמויות נוספות אלא רק לעצמו. כך בחקירתו הראשונה מיום 30.9.15 בה, לצד ההתחמקויות, הכחיש כי נגע בסמים (ש' 87) ואישר כי הוא גר ברח' גני גד 3 בבני ברק (ש' 96). התנהלות דומה חזרה בחקירותיו הבאות מן הימים 6.10.15, 8.10.15, 11.10.15 בהן נמנע מלענות לשאלות דוגמת האם מספר הטלפון 052-7755212 שייך לו, האם הוא מכיר מי מן המשיבים או האנשים לגביהם נשאל, האם יש הקוראים לו "שי" (לעניין זה ראו הודעת חברתו הגר נגר המאשרת שכך מכנים אותו), האם כינויו "גינג'י" (החוקר ציין כי זקנו בצבע זה), והאם פגש או עמד בקשר טלפוני ביום הרלבנטי עם מי מהמשיבים. תשובותיו היו מתחמקות, למשל "אינני מאשר זאת ואינני מכחיש זאת", ועיון בהודעותיו מעלה כי בפועל נמנע ממענה לשאלות המהותיות.

30. אף התנהלותו של המשיב 3 בחקירותיו מאופיינת בשמירה סלקטיבית על זכות השתיקה. בהודעה ראשונה מיום 21.9.15 ענה למספר שאלות, וכאשר החל להישאל בנושא התנהלותו ביום האירוע ובנושא הסמים וקשריו למשיב 1 סירב לענות. בהמשך הכחיש שהתנגד למעצר והכחיש שהסמים קשורים אליו. בדומה, בהודעה מיום 22.9.15 ענה לשאלות בנושאים שבשוליים (כגון אודות אלה שנתפסה ברכבו), אך כשנשאל על קשריו עם המשיב 4 והמשיב 1 שמר על זכות השתיקה, תוך שהוא מכחיש קשר או ידיעה על הסם. בהודעה מיום 30.9.15 טען שאינו משיב לשאלות משום שאין לו אמון בשוטרים שתקפו אותו, וחזר והכחיש קשר לסם תוך שסירב לענות על שאלות הקשורות למעשיו ביום האירוע או למשיבים האחרים. התנהלות דומה אפיינה את חקירותיו מהימים 8.10.15 ו-11.10.15 (בה השיב לרוב השאלות בטענה שאינו זוכר, והוסיף שאינו מזהה עצמו בשיחות שהוקלטו).

31. גם המשיבים 4 ו-5 לא שיתפו פעולה עם חוקריהם, כשהמשיב 5 שומר על זכות השתיקה והמשיב 4 עונה לחלק קטן מהשאלות ונמנע מהתייחסות לנקודות שבמהות. בראשית החקירה, במזכר של אלון חבר מיום 21.9.15, תועדה שיחה במהלכה טען המשיב 4 כי הסתובב עם המשיב 3 "בעיר היו ביד שרה עד שהגיעו לשערי צדק". כשנשאל האם הסתובב רק "בעיר", כלומר בירושלים, סרב לענות. בחקירתו הראשונה מאותו יום סיפר כי הוא חבר טוב של המשיב 3 ופוגש בו מדי שבוע. כשנשאל שאלות קונקרטיות אודות מעשיו באותו יום, והקשר למשיבים 1 ו-3, סירב לענות תוך שהוא מבקש להיוועץ בעורך דין. לעיתים הכחיש את מעורבותו, לרבות הכחשת קשר לקרטון ובו הסם. גם בחקירת המשך מאותו יום סירב לענות לשאלות בנושאים האמורים, הגם שטען שהוא והמשיב 3, בעת שנעצרו, נסעו לטייל (ש' 55) וסירב לומר האם שהו מחוץ לירושלים. בחקירות נוספות מן הימים 24.9.15, 29.9.15 ו-7.10.15 חזרה על עצמה התנהלות דומה, תוך שהמשיב 4 התחמק ממענה לשאלות בתשובות כגון "שעורך הדין ידבר בבית המשפט" או "לא יודע מה להגיד לך". כשנשאל מדוע הגיעו לאזור יד שרה בחצות הלילה השיב "סתם טיילנו בכללי, בערב" (הודעה מיום 29.9.15 ש' 18).

32. כידוע חוסר שיתוף פעולה לא ישמש בהכרח נגד נאשם המספק לו הסבר טוב. בהקשר זה טענה ההגנה

שהמשיבים נמנעו מלענות משום שהותקפו בידי השוטרים בזמן המעצר וחשו חוסר אמון כלפיהם. הדבר אינו מסביר מדוע חלק מהמשיבים בחר לענות לחלק מהשאלות, או מדוע הסבר זה לא הועלה בידי כל המשיבים כבר בשלב החקירה. יתר על כן, דובר בחקירה ממושכת, במהלכה נחקרו המשיבים מספר פעמים לאורך תקופה ונועצו בעורך דין שייצג את רובם. על רקע זה איני יכול לקבל, לצורך ההחלטה הנוכחית, את ההסבר האמור כסיבה שלא לייחס משקל לחוסר שיתוף הפעולה. ההתרשמות העולה מן החומר היא כי ההחלטה שלא לשתף פעולה היא החלטה מושכלת וטקטית.

סיכום ביניים

33. בשלב זה של ראיות לכאורה נבחן פוטנציאל ההרשעה, בהנחה שראיות התביעה תתקבלנה. במבחן זה, סבורני שישנן ראיות לכאורה לקשר שבין המשיבים, להחזקת הסם על ידי המשיבים 1-4 ולעבירת התיווך לגבי המשיב 5. זאת, כאשר המשיב 5 מקשר בין המשיב 2 לבין המשיבים 1, 3 ו-4, והאחרונים נוסעים מירושלים לפגישה לילית קצרה עם המשיב 2 בה הם מקבלים מידי את קרטון הסם וחוזרים לירושלים. הגם שאין ראיה ישירה להעברת הסם, הרי שהרשעה על סמך ראיות נסיבתיות היא אפשרית ולגיטימית אם המותב הדן בהליך העיקרי יגיע למסקנה כי התרחיש המפילול הוא היחיד האפשרי. בשלב הנוכחי די בסיכוי סביר שהדבר יתרחש (בש"פ 3807/15 **הוואשלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.06.15)). שילוב הראיות לחובה כפי שהוצג לעיל, בצירוף הימנעותם של המשיבים לשתף פעולה עם חוקריהם ולהציג הסבר "תמים" לראיות הנסיבתיות, מקימים לטעמי פוטנציאל של ממש להרשעתם בדיון.

34. מדוחות הפעולה של השוטרים שביצעו את מעצמם של המשיבים 3 ו-4 עולה, כי השניים התנגדו למעצר. ראו למשל את דו"ח הפעולה מיום 21.9.15 של השוטרים אריק בזק ואסבג. יש בכך משום ראיות לכאורה גם לעבירה של הכשלת שוטר המיוחסת למשיבים אלה.

35. קיימות אפוא ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים.

טענות נוספות שהעלתה ההגנה

36. טענה ראשונה עסקה בפגמים ב"שרשרת" הסם. נתתי דעתי לטענות במישור זה, שעיקרן בפערים בתיאור חבילת הסם במזכרים השונים המתעדים את השרשרת. איני סבור שדי בפערים אלה כדי לגרוע מעצמת הראיות בשלב זה של בחינתן של ראיות-לכאורה. זאת, בשים לב לכך שקיימת שרשרת העברה של הסם מתפיסתו והבאתו למשרדי התשאול (דו"ח פעולה מיום 21.9.15 של השוטר בלינק), שם נמסר לחוקר בן טל המחזיק בו (לפי מזכרו מיום 13.10.15) עד שאבירים מוסיס לקחו והעבירו לבדיקה במעבדות המטה הארצי (מזכרו של מוסיס מיום 13.10.15). זהו "הגרעין הקשה" של שרשרת הסם, המבטיח כי המוצג שנתפס הוא גם זה שנבדק במעבדה. הפערים עליהם הצביע ההגנה, בשים לב לכך שחלק מהמזכרים הרלבנטיים נכתב בחלוף זמן, הם מסוג העניינים שראוי להותירם לבירור בהליך העיקרי, בעדויות המעורבים. יצוין עוד כי חלק מן המזכרים הנדונים (מזכריהם של דוד לוי וזוהר אלגם מיום 24.9.15 עוסקים לא בהעברת הסם למטה הארצי, אלא בהעברתו לרשם המוצגים בתחנת המשטרה להפקדה.

37. ההגנה הוסיפה והצביעה על כך שהסם נתפס כשתא המטען של היונדאי פתוח, והפנה לדו"ח הפעולה מיום

21.9.15 של השוטר בלינך. איני רואה נפקותה של טענה זו, שהרי ההגנה אינה חולקת על עצם העובדה של תפיסת הסם בתא המטען, ואין כל ראיה לפיה מאן-דהוא ניצל את תא המטען הפתוח והניח בו את הסם דווקא בזמן הקצר בו נמלט המשיב 1 מהרכב. תרחיש זה גם אינו מתיישב עם עצם ההימלטות של המשיב 1, כנדון לעיל.

38. נתתי דעתי גם לטענת ההגנה אודות שאלתו של החוקר חבר, כמתועד במזכרו מיום 21.9.15, את המשיב 4 האם הוא מוכן לשלם מחיר כבד כדי להגן על המשיב 3. בניגוד להגנה, איני סבור שעצם העלאת שאלה זו, וזאת ביום הראשון של החקירה, מעידה על חפותו של המשיב 4.

39. ההגנה הוסיפה והעלתה טענה לאפליה. זאת, בהתייחס למעורבים אפשריים אחרים בפרשה, שלא הועמדו לדין.

כידוע, "דרך המלך להעלאת טענה שלא כיפה בררנית עוברת בהליך העיקרי" (בש"פ 7148/12 כנאנה נ' מדינת ישראל (פורסם בבנו, 14.10.12). הליך המעצר, בשל מגבלות הבירור בו וטעמים אחרים שנדונו שם, אינו הזירה המתאימה לדין בטענה מן הסוג הנדון. איני מוצא נימוק מדוע ראוי, במקרה דנן, לחרוג מכלל זה.

40. מעל לצורך אדון בתמצית בטענות. דמות ראשונה שהועלתה היא "אברהם ראובן". שם זה נזכר בדו"ח עיקוב מיום 20.9.15 בו, בשעות אחר הצהריים, נראה אדם דומה למשיב 3 פוגש באזור המרכז במי שבתום הפעילות זוהה "כאברהם ראובן ת.ז. 204101455".

לא ניתן לקבל ראיה זו כהוכחה למעורבותו של אדם בשם זה, שיש בה לבסס טענת אכיפה בררנית. מספר תעודות הזיהוי האמור הינו של המשיב 2. גם תיאור הדמות שפגשה במשיב 3 המופיע בדו"ח העיקוב הולם את תמונות המשיב 2 שבתיק. אוסיף ואפנה לסקירת השיחות שהובאה לעיל, ממנה עלתה פגישה בין המשיבים 5, 3 ו-2 באותה עת באזור המרכז. סוגיה זו תעמוד לבירור בהליך העיקרי, אך לשלב זה נראה שמדובר בשגגה ברישום הדו"ח ("אברהם ראובן" במקום "אברהם מעברי") ולא במעורבות אמת של דמות נוספת.

41. טענה משמעותית יותר נוגעת לאדם בשם יצחק אברהם. טביעת אצבעו זוהתה על "שקי ואקום של חברת סנו" ובהם הסמים. המדובר בשקיות שהיו בתוך קרטון הסם. אברהם נחקר וטען שהחזיק בשקיות כאלה לקראת נסיעה לחו"ל, והשליך לאחר הנסיעה. אחיו שלמה עמר נחקר ומסר שנסע עמו לחו"ל ושלא מוכרות לו שקיות ואקום של "סנו". במחקר תקשורת עלה קשר בינו לבין המשיב 2 ביום 20.9.15.

כל אלה מבססים, לטעמי, חשד כבד למעורבותו של אברהם בהתרחשות מושא האישום. ועם זאת, יש ממש בהסברי התביעה לפיה קיים הבדל ראייתי בינו, לבין יתר המשיבים. לא זוהה קשר טלפוני עמו בלילה בו, כפי הנטען, הועבר הסם ובמהלך של הנסיעה מירושלים לבני ברק וחזרה. לפי איכון הטלפון שלו, הוא שהה לאורך כל ליל האירוע ברמת גן. השיחות שבפועל בוצעו בינו לבין המשיב 2 התרחשו בשעות הבוקר ואחר הצהריים של יום 20.9.15, עד לשעה 21:19 בעוד שההתרחשות הרלבנטית התקיימה כשעתיים-שלוש מאוחר יותר. עוד לא נשמע תוכן השיחות, וזאת בשוני מן הראיות כנגד המשיבים.

חומר הראיות כנגד המבקשים מבוסס כאמור על צבר של ראיות נסיבותיות. בעניינו של אברהם, ולמרות החשד הקיים בעניינו, המכלול דל יותר ועשוי להסביר מדוע לא הועמד לדין. לכן, ברמה הלכאורית ובמגבלות יכולת הבירור בהליך הנוכחי, ובשים לב לחומרת המעשים המיוחסים למשיבים ולחומר הראיות הקיים נגדם, איני סבור כי יש לקבל טענת אכיפה בררנית הנוגעת לאברהם כבסיס לשחרור בשלב המעצר. זאת, מבלי לגרוע מן הצורך לבררה בהליך העיקרי.

עד כאן פרק הראיות, כאשר קביעתי היא כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים.

עילת המעצר והאפשרות להסתפק בחלופה

42. במקרה דנן קיימת עילת מעצר סטטוטורית (סעיף 21(א)(1)(ג)(3)) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996. לצדה, יש לשקול את הנחיית הפסיקה בעבירות מעין אלה, לשקול בכובד ראש עתירה למעצרו של מבצעי העבירות עד לתום ההליכים. זאת, נוכח פגיעתן הרעה של העבירות בציבור, הסיכון הנשקף ממבצעייהן והיכולת להמשיך ולבצען גם בתנאים של "מעצר בית". ראו למשל בש"פ 1061/14 שחר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.2.14).

43. משקלה של עילת המסוכנות מודגש, במקרה דנן, נוכח נסיבות הביצוע ואופיו. המדובר בכמות לא קטנה של 4.82 ק"ג סם מסוג קנבוס, כמות "מסחרית" שנשיאתה מעידה על מעורבות של ממש בעולם הסמים. ביצועה של העבירה בחבורה תוך קשירת קשר, ניסיונות ההסוואה של המשיב 2 (בהחלפת כרטיס ה"סים") ושל המשיבים 1 ו-3 (בשימוש בטלפון של המאבטח), וכן ניסיונותיהם של המשיבים 1 ו-3 להימנע ממעצר ולהתחמק מידי השוטרים - כל אלה מחדדים את עילת המסוכנות, ומוסיפים ומקימים עילה שעניינה בחשש לשיבוש.

44. נקודת המוצא אינה פשוטה אפוא עבור המשיבים. לאורה, לא ניתן להורות על שחרורם ללא, לפחות, בחינה של שירות המבחן כאשר גם לאחריה אפשר כי לא יהיה מנוס ממעצר עד לתום ההליכים. ועם זאת, הבחינה בכל מקרה ומקרה נעשית לגופו, בשים לב למצבו של כל משיב ולעקרון החולש על דיני המעצרים שעניינו בבחינת האפשרות להימנע מפגיעה בחירות, מקום בו ניתן להתמודד עם עילות המעצר באמצעות תנאים מגבילים. על רקע זה, בשים לב לגילאיהם הצעירים של המשיבים ולכך שלחלקם אין הרשעות קודמות, הופנו הם כבר בהחלטה מיום 28.10.15 לשירות המבחן, לעריכת תסקירים. דיון המשך קבוע ליום 15.11.15 ואז תושלם ההכרעה בעניינם של המשיבים 1 ו-3.

45. בעניינו של המשיב 3 הצליח שירות המבחן להגיש תסקיר זמן מה לפני המועד שנקבע. לכן, הדיון עתה ימשיך בעניינו.

ניתנה והודעה היום כ"ח חשוון תשע"ו, 10/11/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר אוהד גורדון, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה בעניינו של המשיב 3

עמוד 11

1. זו החלטת המשך להחלטת הקודמת בפרוטוקול, בה נמצאו ראיות לכאורה ועילות מעצר. כפי שצוין שם, הבחינה צריכה להיות פרטנית בעניינו של כל משיב, ובשים לב להנחיית הפסיקה בנושא.
2. לפי התסקיר שהתקבל בעניינו של המשיב 3, הוא צעיר כבן 27, ללא הרשעות קודמות, שעד למעצרו ניהל חנות בירושלים. פורטו נסיבות חייו, לרבות מצבה המורכב של אחותו המרותקת לכיסא גלגלים ומטופלת אונקולוגית ושהוא נוטל חלק בטיפול בה, לצד הוריו. שירות המבחן הציג הערכת סיכון השוקלת, מחד, מאפייני אישיות הכוללים דימוי עצמי נמוך ונטייה לרצות את הסביבה, ומאידך רקע נורמטיבי ושאילה לנהל חיים תקינים ללא התמכרות לסמים או צורך טיפולי. על רקע זה הוערך סיכון נמוך עד בינוני להישנות עבירות. שירות המבחן התרשם מן המפקחים המוצעים: הוריו ושני אחיו, כי מדובר באנשים נורמטיביים המגויסים למשימת הפיקוח ועשויים לצמצם את הסיכון. הומלץ לשחרר את המשיב ל"מעצר בית" בבית המשפט, בפיקוחם וכן לאפשר לו לצאת עם אמו ואחותו ל"בית הלוחם" לטיפולים שמקבלת האחות וזאת כדי להקל עליהן.
3. לאחר בחינה, אני מוצא לקבל את המלצת שירות המבחן בסייג אחד. המדובר בהמלצה מאוזנת, שאינה מתעלמת גם מגורמי הסיכון הנעוצים במאפייני אישיותו של המשיב 3. אף אני אינני מתעלם מן הסיכון להישנות המעשים, וזאת בשים לב לתפקידו של המשיב 3 בקשר הפלילי, לדרך הביצוע ולכמות הסם. מנגד, המדובר בבחור צעיר ללא מעורבות קודמת בפלילים, שמסלול חייו עד לאירוע מושא האישום היה תקין, שלמעצרו עד כה (כך לפי התסקיר) היתה השפעה מרתיעה עליו ושסביבתו המשפחתית נורמטיבית ומוקיעה את המעשים המיוחסים לו. על רקע זה אני מקבל כי לא ניתן לתת במשיב אמון כלל, כטענת המבקשת, וכי לא ניתן לבחון חלופה בעניינו. זאת ועוד, עת נשאו דברים באולם התרשמתי כי המפקחים הם אנשים רציניים המבינים את משמעות הפיקוח ונחושים ליישמו בצורה טובה. כשירות המבחן, אף אני סבור כי הפיקוח המוצע ממתן בצורה ניכרת את הסיכון. לכן, אני סבור כי עם הסיכון הנשקף מן המשיב ניתן להתמודד גם באמצעות תנאים מגבילים ולא רק במעצר מאחורי סורג ובריח.
- הדברים שנכתבו לעיל נוגעים להורי המשיב. לגבי אחיו, הרי שהלה לא חשף בפני בית המשפט הרשעה בפלילים, ובמצב זה אני יכול לאשרו כמפקח. ההגנה רשאית לבקש להוסיף מפקחים נוספים, להקלה על ההורים ובשים לב לטיפולים שעוברת הבת.
- אשר לאותם טיפולים, הרי שמסגרת היציאות המבוקשת היא ניכרת, ויציאת המשיב לליווי אחותו תחליש במידה ניכרת את אפשרות הפיקוח על מעשיו. ההגנה הבהירה כי גם אם הדבר לא יתאפשר, המשפחה תיערך כך שטיפול הבת לא ייפגעו. על רקע זה, אינני מאשר את היציאה לטיפולים.
4. המשיב 3 ישוחרר ממעצר בתנאים הבאים:
  - א. התייצבות לדיוני בית המשפט ככל שיידרש.
  - ב. "מעצר בית" בבית הוריו ברח' _____ יעקב ארנון 5/7 רמת בית הכרם. המשיב 3 לא יצא מפתח הבית ובכל עת ישהה עמו אחד מהוריו.
  - ג. הפקדת סך 3,000 ₪ להבטחת עמידה בתנאי השחרור.
  - ד. חתימה על ערבות עצמית וערבויות צד ג' בידי כל אחד מהמפקחים, בסך 7,000 ₪ כל אחת, להבטחת עמידה בתנאי השחרור.

5. המשך דיון בעניינים של יתר המשיבים יערך ביום 15.11.15 שעה 8:45. המשיבים יובאו בידי שב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ח חשוון תשע"ו, 10/11/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר אוהד גורדון , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביצוע ההחלטה יעוכב עד מחר, 11.11.2015, בשעה 12:00.

המבקשת תודיע היום עד השעה 19:00 האם בדעתה לערור. אם כן, תגיש את הערר עד מחר בשעה האמורה ואז יעוכב הביצוע עד לדיון בבית המשפט המחוזי.

אין מניעה להחל בקיום תנאי השחרור.

ניתנה והודעה היום כ"ח חשוון תשע"ו, 10/11/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר אוהד גורדון , שופט